

1866-06-19

AFSENDER

P.C. Skovgaard

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Mora, Stockholm, Sverige

Modtagersted:

Rosenvænget Hovedvej 27,
København

Omtalte personer:

H.C. Aggersborg

Jørgine Aggersborg

N.L. Høyen

Orla Lehmann

Wilhelm Marstrand

Georgia Skovgaard

Niels Skovgaard

P.C. Skovgaard

Arkivplacering:

Mappe 6 nr. 21

DOKUMENTINDHOLD

P.C. Skovgaard er på rejse i Sverige med Orla Lehmann m.fl. Fra Stockholm er de rejst mod nordvest til Siljan Søen og Älvdalen og tilbage mod Stockholm. I Falu Gruva har P.C. samlet et par sten til Joakim.

TRANSSKRIFTION

Fru Georgia Skovgaard

Rosenvænget, Østerbro

Kjøbenhavn

Mora 19d. Juni 1866

Kjære Georgia!

Lehmann kom hen til mig og viste mig et langt Brev han havde skrevet til Margrethe, og spurgt om han skulle skrive at hun skulde sende Dig det, for der var ikke et Ord uden bare Reisebeskrivelser, saa kunde jeg skrive vore følelser, var det ikke kjønt af ham?

Altsaa min kjære G, tak for det brev, jeg fik det kun flygtigt læst i Stokholm for vi har været stærkt paa Farten, som du jo nok har kunnet mærke paa mine Breve, og naar Du ser paa Kortet og seer hvor høit vi er oppe, jeg sidder nemlig her i Mora ved Nordsiden af Siljan Søen, og vi have en hel Dags Rast da noget er gaaet i stykker paa vores Vogn, Lehmann trængte ogsaa dertil, det har været en [?] Reise, ham beundrer jeg selv over sin Raskhed. I gaar vendtes Reisen, vi vare saa høit mod Nord og iveiret oppe som vi kommer, nemlig oppe ved Porphyr Værket i Elvdalen (og nu gaar det ad Falun og Stokholm til, og saa lige hjem, Lehmann vilde rigtignok have mig med sig paa Hjemreisen om ad Varmland) men det kan jeg ikke, naar vi kommer til Stokholm skilles vi, jeg søger Logi helst paa Mosebakken (Lehmann vil nemlig gjerne jeg skal male ham en Udsigt over ST. derfra, den er ogsaa skøn) og Lehmann skal bo fint da han skal træde frem i den store Verden. Det var et prægtigt Folk dette Dalfolk, troskyldige troskyldige naive og renlige, hvor især Pigerne kan le hjertelig over en Spøg, vi har haft nydelige overstergning Sener af den Slags. I Søndags saa vi Baadfarten ved Læksan, det var aldeles Marstrands Maleri, vi kjørte saa til Retvik, der er hjem de [?] Samer, Folket var i Kirken vi gik rundt og hørte noget paa deres Sang og Præstens Messen, det var opløftende og gjorde mig saa godt

-2-

skjønt jeg ikke forstod et Ord, men det var en Menighed som løftede Stemme og Hjerter til Gud, og jeg følte at jeg var med.

Der rodes med Knive og Gafler derude ved Tiden, vi skal spise og saa af sted, derfor maa jeg nu lægge op, oh. Du Kjære G og i Alle lever Vel!!!. Falum 21de. Det var en stor Skuffelse for os igjen da vi kom hertil, at høre at der først i morgen var Dampskib fra Gefle til Stokholm, det spilder os en Dag, nu kommer vi først dertil paa Løverdag, jeg haaber dog om Morgen, men vi kommer dog forsilde til at se Rigsdagen blive utblæst. Med alle de store Ceromonier, jeg haaber dog at vi ser Børne comedie paa Torvet Sct. Hansaften, det skal være morsomt, alle Stokholms Børn, fornemme og ringe kommer sammen og leger og jubler og vil næsten hele at nogen Stokholm seer det.

Igaar var vi 44 Favne inde i Jordens Indvolde i Fahlu Gruber og vor Fører huggede hist og her nogle Stumper der som jeg fik i Lommen til en vis lille Fyr, det traf sig saa heldig at vi just kom derud som der skulle foregaa en sprængning med 3 Skud, for at advare sang Arbejderne nogle langtrukne Toner, som lød underlig stærk i disse Gange, vor Fører standsede til det var forbi, men Skudden forstærkedes ved mangfoldige Ekkoer, hvilken Torden 2 Nyfala Studenter var ifølge med os, den ene sagde han følte det i Maven. Igaar blev jeg bidt af en loppe som jeg fangede i denne Morgen, der er den første jeg har truffet paa i Sverige, men saa vidt jeg har set, hersker der ogsaa overalt en høi Grad af Reenlighed. Du spørger til mine Strømper, jeg holder Huus saa godt jeg kan, men det kniber idetheletaget, for jeg fik vel lidt med ogsaa af skjorter og ved at vadske dem frygter jeg man vil slide dem til bare pjalter for mig, jeg er bange for at jeg bliver nødt til at gaa med Halstørklæde i Stokholm af den Grund, der var ogsaa kjedelig at jeg fik saa faa Wisitkort med, jeg bliver vist nødt til straks i Stokholm at anskaffe flere, da jeg veed der vil gaa mange med, man veksler nemlig Kort med hvem man træffer paa. Da jeg ikke har Ro til at skrive for vi skal vist nu ret strax til Smelteovnene, vil jeg stoppe her for at fare af sted.

Stokholm den 23 Juni. Jeg sendte ikke dette af sted, fordi det kunne ikke komme hertil før jeg, altsaa tak for dit Brev. Vi kom hertil i denne Morgen kl. 6 fra Gefle, hvor længe Opholdet her vil være kan jeg ikke endnu vide, men jeg vil betro Dig at jeg længes efter Eder endskjønt jeg knap har Tid

-3-

dertil. Det er ikke Skriften i Dit Brev som er vanskelig at læse, men du antyder adskilligt saa kort at det koster Hovedbrud at forstaa det. Angaaende Maleriet, saa kan jeg ikke svare paa det her, jeg kan ikke huske hvad der er at faa, kan det ikke vente til jeg kommer hjem, som jeg antager, bliver de første Dage af næste Maaned, saa gjør Du bedst i at spørge Høyen tilraads, og han kan jo gøre Forslag. – Det gjør mig ondt,

men Søderhelge Kringle kan jeg ikke skaffe Niels, jeg kommer ikke den Wei mere, heller hverken Bjørne eller Ulveskind, jeg har ingen mødt. I de 100 kilm Skov jeg har passeret, har jeg kun mødt en eneste lille Hare, og den kunne jeg ikke trække Skindet af, da den var i Kanten af Skoven og jeg paa et Dampskib, alligevel løb den, saa det var en rigtig Hare. Ja nu vil jeg levere dette paa Posthuset for jeg har ikke Ro til at skrive mere nu, Hils Tante Gine Børnene hos Onkels og for resten alle gode Venner fra Din Mand

gijnt jz als konst al dat, want ik was in Middelburg
 laatste zomer en heb ik dat, en is zelfs al jz was niet.

[illegible]

Artil. At er iltte Briften, At Børn som er uanfælig el løse,
men de endige afstælling for Bort el de løser grundbrud af
kongen iltte Angewandte Material, for den iltte faar gea
At for, jg den iltte fæst fæd de er el faar, den iltte uend
lit jg kommer fæm, som jg endige blivt i de fæste dag af endige
Mænd, for gort du tidt, ok fæste Højen ktrædet, og for den
I jg jgør kongen. At jgør mig out, men Soderlige Aring
den iltte fæste Næte, jg kommer iltte den iltte uend, fæst
fæst den iltte uend iltte ktrædet, jg for inge mite, 7 d. 100 Mite
Børn jg for gort for jg den iltte en uend lill fæst, og
den iltte jg iltte ktrædet ktrædet af de den uend i ktrædet af Børn
og jg for el ktrædet, alligvel lill den, for el uend en rigt fæst.
Ja mi uil jg lunde At for fæst fæst for jg for iltte el lill.
el fæst uend mi - fæst fæst fæst fæst fæst fæst fæst fæst
fæst og fæst fæst fæst fæst fæst fæst fæst fæst fæst fæst

